

הבת של הרב

בערב ההשבעה של ממשלת הימין הראשונה בישראל, לאחר המהפך הפוליטי של 1977, היו חברים בקואליציה החדשה 62 חברי כנסת בלבד. אחד מהם היה הרב חיים דרוקמן שהיה אז ח"כ טרי במפד"ל. אלא שבאותו ערב ממש היו לרב דרוקמן תוכניות אחרות. לאותו ערב נקבעה חתונתם של תלמידו מישיבת 'אור עציון' גדעון בשן עם תלמידתו הדר בייליס, בת קיבוץ נצר סירני שחזרה בתשובה בעקבות חוגי התשובה שהתקיימו בביתו. חתונת השניים נקבעה להתקיים במושב קשת שבגולן, והרב דרוקמן ששידך בין השניים היה אמור לערוך את החופה. לרב דרוקמן לא היה ספק היכן עליו להיות באותו ערב. חתונה של תלמידים הייתה חשובה בעיניו יותר מהשבעת ממשלה.

כשסיפר לחבריו לסיעה שהוא מתכוון להיעדר מהשבעת הממשלה, הם היו המומים. "אני לא מבין מה הבעיה", תהה ח"כ זבולון המר באוזני הרב, "תדאג שמישהו אחר יחתן את בני הזוג. אתה מוכרח להיות בהצבעת האמון על השבעת הממשלה. כל קול חשוב". הרב דרוקמן שאל את ח"כ המר: "אם בתך הייתה מתחתנת באותו ערב, האם היית נעדר מחתונתה?" המר ענה: "ודאי שלא, אבל כאן לא מדובר בבתך". "היא כמו הבת שלי", ענה לו הרב דרוקמן.

חברי הכנסת של המפד"ל הבינו שעליהם למצוא פתרון יצירתי שיאפשר לרב דרוקמן "לרקוד על שתי החתונות", לערוך את החופה בגולן וגם להצביע בעד הממשלה החדשה בירושלים. ראשי הקואליציה החדשה של בגין פנו לשר התחבורה היוצא גד יעקובי וביקשו ממנו שיאפשר באופן חריג את פתיחת שדה התעופה במחניים שלא היה פעיל בשעות הלילה, כדי שהרב דרוקמן יוכל לטוס בסיום החופה מהצפון הרחוק לכיוון ירושלים. וכך היה. מיד בסיום החופה בקשת נסע הרב דרוקמן במונית לשדה התעופה במחניים, ומשם המריא במטוס לשדה התעופה עטרות הסמוך לבירה. והמשיך במונית לכנסת להצבעה. הסיפור הזה מאפיין את אישיותו של הרב דרוקמן זצ"ל שהלך השבוע לעולמו. מסירות הנפש של הרב לכלל ולפרט, הייתה באותה עוצמה.